

den Erklæring, at jeg finder dette Arbejde saa lidet rigt paa indre og ydre Fyldestgjørelse, at mit Samtykke sandelig ikke skal mangle.

Besfely: Den Indsigt, hvormed det ærede Udvalg har behandlet disse vigtige Spørgsmaal, og den Klarhed, hvormed det har fremsat sine Resultater, trænger vistnok ikke til nogen Anerkjendelse fra min Side. Jeg tager kun Ordet, fordi der findes et Par Bemærkninger, som ere gjorte med Hensyn til Statsrevisionen. Der er saaledes yttret, at det vilde være hensigtsmæssigt, hvis Statsrevisionen kunde affatte sine Vedtegninger paa den Maade, at de omfattede et Slags; saaledes har jeg opfattet det, Resumé af Forhandlingerne, der have fundet Sted mellem Ministeriet og Statsrevisionen, og nærmest har jeg da opfattet det saaledes, at det skulde skee paa samme Maade som ved den Betænkning, der blev afgiven ved Statsrevisionsarbejdet for Regnskabsaaaret 1850—1851, af det Udvalg, som var nedsat her i Landstinget, og hvor der inden den egentlige Indstilling blev givet en Oversigt over de Grunde, som være fremførte for og imod fra de forskjellige Sider. Forsaavidt dette har været Meningen, saa troer jeg, det vilde være en meget betydelig Forøgelse af Statsrevisionens Arbejde; men, forsaavidt den Udtalelse, som den ærede Ordfører har brugt idag, og som synes at tyde paa, at Meningen snarere har været, at Statsrevisionen i Vedtegningerne skulde anføre den Gjenstand, hvorom der tales, var bestemt og tydeligt angivet, da troer jeg ikke, det vil være forbundet med stor Uleilighed for Statsrevisionen. Naar der tillige i Betænkningen er sagt, at det vil ikke være nødvendigt at trykke baade Antegningerne og Besvarelsen, da skal jeg ikke gaae ind paa denne Dvæstion her, fordi det er udtrykkeligt foreskrevet i Statsrevisorernes Instrux, og, naar der altsaa bliver Spørgsmaal om at vælge Statsrevisorer til de tilkommende Regnskaber, saa vil dette Punkt kunne komme under Overvejelse, og den ærede Forsamling vil da have at afgjøre, hvorvidt man skal vedblive at holde paa den Bestemmelse, der er tagen. Jeg turde maaffee dertil føle den Bemærkning, at, forsaavidt som det

er yttret, at disse Antegninger ikke kunde have større Udkomst til at blive trykte end de skrevne Underbilag til Finansforslaget, saa vilde jeg for mit Vedkommende hellere ændre denne Bemærkning derhen, at de skrevne Underbilag havde langt mere Udkomst til at blive trykte end Statsrevisionens Antegninger og Besvarelsen, idet det er min Mening, at den, som vil sætte sig ind i hele den finantsske Bestyrelse, nødvendigviis maa have de skrevne Underbilag saavel til Finansforslaget som til Regnskabsoversigten, og jeg troer, at de Herrer, som have haft Leilighed til at gjøre sig bekendte med de trykte Bilag, som udkom under Kong Christian den Ottende, ville være enige med mig i at beklage, — af hvilke Grunde, skal jeg her ikke indlade mig paa, — at de nuværende Underbilag ikke blive trykte. — Der findes i Begyndelsen af Udvalgets Betænkning omtalt Regnskabsformen, og det er derved yttret, at man henteleder Regjeringens og Revisionens Opmærksomhed paa, at Regnskabsformen nøiagtigt slutter sig til de enkelte Conti i Finansforslaget. Det er et Ønske, som Revisionen i høj Grad maa tiltræde, idet jeg dog troer at burde gjøre opmærksom paa, at det ikke er tilstrækkeligt, at en sliq Overensstemmelse finder Sted mellem Finansloven og Bogholderierne i de forskjellige Ministerier, men at der tillige fordres, at det gennemføres gennem det hele Regnskabsvæsen, der slutter sig dertil. Statsrevisionen har fundet det saagodt som umuligt, naar den har villet gaae ind paa noget Spørgsmaal, da at arbejde sig ind deri igjennem de spectelle Regnskaber, fordi disse ere affattede efter ganske andre Regler end Udgiftposteringerne i Finansloven. Jeg skal nu tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af den Discussion, som har fundet Sted, og i hvilken det er blevet saa stærkt udhøvet, at Grundlovens Udtryk: „Beslutning“ ikke er nøiagtigt nok, og at derved er en Tvivl, som ikke vel kan løses. Det forekommer mig, at, dersom man stiller den Fordring, at, naar der er en forskellig Anskuelse, naar der er en Uenighed mellem Regjeringen og Rigsdagen, da skal der være angivet i Grundloven et Middel til at ende en saadan: da maa man indrømme, hvad der er anført. Grundloven an-